

EKONOMİ NOTLARI

Enflasyonun Çıktı Açığı ve Kredilere Duyarlılığı

Mustafa Utku ÖZMEN

Çağrı SARIKAYA

Özet: Tüketici enflasyonunun çeşitli kredi değişkenlerine duyarlılığının incelendiği bu çalışmada, Türkiye’de TÜFE’nin yaklaşık dörtte birinin kredilerden etkilendiği bulunmuştur. Atuk vd. (2014) çalışmasının bulgularıyla birlikte değerlendirildiğinde, ekonomi politikalarının toplam talep ve kredileri etkilemek suretiyle enflasyon sepetinin yaklaşık yarısına nüfuz edebileceği sonucuna ulaşılmıştır. Kredi ve çıktı açığı değişkenlerinin enflasyon üzerindeki etkilerinin izlendiği mal ve hizmet kalemleri tespit edilerek para politikası etki alanına giren ana gruplar belirlenmiştir. Çalışma, politika uygulamalarının enflasyon üzerindeki etkilerinin daha net bir şekilde takip edilebilmesini sağlayacak çekirdek göstergelerin türetilmesine de katkıda bulunacaktır.

Abstract: This study on the sensitivity of consumer inflation to credit reveals that about one-fourth of the CPI significantly responds to credit use in Turkey. When considered together with the findings of Atuk et al. (2014), we conclude that economic policies targeting aggregate demand and credit may influence half of the inflation basket. The main groups that are under the influence of monetary policy are determined by identifying the goods and services through which the effects of credit and output gap on inflation are observed. This study will also contribute to compilation of core inflation measures that would enable policymakers to better track the effects of monetary policy on inflation.

1. Giriş

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası (TCMB) 2010 yılının sonlarından itibaren fiyat istikrarının yanında finansal istikrarı da gözetilen bir para politikası tasarımıyla politika araçlarını çeşitlendirme yoluna gitmiştir. Böylelikle, talep ve beklenti yönetimini esas alan ve temel politika aracı olarak faiz oranlarının kullanıldığı geleneksel enflasyon hedeflemesi uygulaması, zorunlu karşılık oranları vasıtasıyla kredileri de hedef alan bir çerçevede desteklenmiştir.¹ Bu çerçevede para politikasının yurt içi talep ve enflasyon üzerindeki kontrolü, faiz/likidite yönetiminin yanında doğrudan kredi arzını (kredi verilebilir fonların miktarını) etkilemek suretiyle iki ayaklı olarak sağlanmaya çalışılmıştır. Dolayısıyla para politikası duruşunun sıkılaştırıcı veya genişletici yöndeki net etkisini ölçmek için iktisadi faaliyetin yanında krediler de yakından takip edilen referans göstergelerden biri olmuştur.

Kredilerin, yakınsama sürecinin bir parçası olarak milli gelir içindeki payı istikrarlı bir biçimde yükselirken para politikası oluşturma sürecindeki rolünün güçlenmesi, aktarım mekanizmasında kredi kanalının belirleyiciliğini artırmaktadır. Bu çerçevede, enflasyon görünümü analizinde parasal koşullara ilişkin geleneksel göstergelere ek olarak finansal koşullar ve kredi çevrimlerinin takibi önem kazanmıştır. Zira para politikasının enflasyonu etkileyebilme gücü olarak tanımlanabilecek etkinlik sınırları da bu gelişmeler doğrultusunda değişmektedir. Enflasyonun, iktisadi büyüme hızı ve kredi artış hızı gibi ara hedeflere ne kadar duyarlı olduğu sorusunun ele alınması, para politikasının etki alanı ve politika oluşturma sürecinde araç seçimi gibi konularda fayda sağlayacaktır.

Atuk, Aysoy, Özmen ve Sarıkaya (2014) COICOP 5-basamaklı Tüketici Fiyatları Endeksi (TÜFE) alt gruplarının iş çevrimlerine duyarlılığını inceledikleri çalışmalarında enflasyonun yaklaşık üçte birinin çıktı açığına duyarlı olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Çıktı açığının iş çevrimlerine dair göstergelerden yalnızca biri olmasının yanı sıra yakın dönem para politikası uygulamasında kredileri hedef alan söylem ve politika araçlarına aktif bir biçimde başvuruluyor olması, geleneksel talep kanalıyla tüketici enflasyonunun ne kadarı kontrol edilebilir sorusunun genişletilmiş bir perspektiften ele alınması ihtiyacını doğurmaktadır. Bu amaçla, Atuk vd. (2014) tarafından kullanılan yöntem temel alınarak krediler ile TÜFE alt grupları arasındaki ilişki incelenecektir. Çalışmada, kredilere duyarlı fiyat grupları tespit edilerek çıktı açığına duyarlı gruplar ile karşılaştırılacak ve bu kapsamdaki politika çıkarımlarına yer verilecektir. Bir sonraki bölümde veriler ve yöntem tanıtılmakta, üçüncü bölümde ampirik bulgular sunulmakta, son bölümde ise genel tartışma ve değerlendirmelere yer verilmektedir.

¹ TCMB'nin son yıllardaki politika uygulamalarına dair bilgi için bkz. Başçı ve Kara (2011), Kara (2012), Alper vd. (2013).

2. Veri, Yöntem ve Ayırıştırma Stratejisi

Krediler ile enflasyon arasındaki ilişkide talep ve maliyet dışında ayrı bir aktarım kanalı bulunduğuna dair herhangi bir teorik altyapı bilgimiz dâhilinde bulunmamaktadır. Diğer bir ifadeyle, kredilerin tek başına ve doğrudan enflasyonda bir değişime yol açtığı düşünülmemektedir. Yeni Keynesyen teoride Phillips eğrisi denkleminde yer alan çıktı açığı değişkeni reel marjinal maliyetleri temsil ederken kredilerin de bir maliyet unsuru olarak benzer bir rol üstlenebileceğini savunan çalışmalar mevcuttur.² Ayrıca yazında kredi çevrimlerinin iş çevrimlerini öncüleyen sürükleyicilerden biri olduğu da kabul edilmektedir.³

Reel marjinal maliyetlerin iş çevrimiyle birlikte hareket ettiği durumda (procyclicality of marginal costs) çıktı açığı enflasyonu açıklamada iyi bir gösterge olmaktadır. Ancak çıktı açığı, gözlenemeyen bir değişken olan iş çevrimlerine ilişkin göstergelerden yalnızca biridir. Lucas (1977) iş çevrimlerini büyüme, işsizlik, krediler vb. birçok makro iktisadi göstergenin etkileşimi ve ortak hareketini içeren dinamik bir oluşum olarak tanımlamaktadır. Dolayısıyla bu çalışmada krediler, enflasyonu belirleyen farklı bir kanal yerine iş çevrimine gösterge olan bir değişken olarak ele alınmaktadır.⁴ Çıktı açığının daha çok hizmet enflasyonu üzerinde etkili olduğu, buna karşılık sermaye hareketleri, döviz kuru ve kredi çevrimleri ile daha ilişkili olduğunu düşündüğümüz temel mal enflasyonunun kredi kullanımına duyarlı olduğu yönündeki bulgularımız, kredilerin ekonominin çevrimsel durumu hakkında bilgi değeri olduğunu göstermektedir.

Bu doğrultuda, Atuk vd. (2014) yaklaşımı temel alınarak COICOP 5-basamaklı 152 fiyat alt grubu için açıklayıcı değişken olarak kredileri içeren Phillips eğrisi denklemleri tahmin edilmiştir. Bu denklemlerde istatistiksel ve iktisadi anlamlılığı sınanmak üzere tüketici, ticari ve toplam krediler olmak üzere üç farklı kredi türünün dönemlik farkı (çeyreklik kredi kullanımı) milli gelir içindeki pay şeklinde tanımlanarak kullanılmıştır.

$$\pi_t = c + \alpha\pi_{t-1} + \beta cr_{t-i} + \sum_{k=0}^K \gamma_k \cdot kontrol_{1,t-k} + \sum_{j=0}^J \delta_j \cdot kontrol_{2,t-j} + \varepsilon_t$$

$$i = 0, \dots, 6.$$

Bu denklemde, π enflasyon oranını; cr kredileri; $kontrol_1$ ve $kontrol_2$ değişkenleri ithalat fiyatları, döviz kuru ve ücretler gibi dışsal olarak eklenen kontrol unsurlarını; ε ise hata terimini göstermektedir. β katsayısının istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif tahmin edildiği

² Ravenna ve Walsh (2006), Waters (2013).

³ Kiyotaki (1998), Lown ve Morgan (2006), Gilchrist ve Zakrajsek (2012).

⁴ Benzer şekilde işsizlik açığı (NAIRU) değişkeni de Phillips eğrisi denklemlerinde kullanılabilir.

gruplarda enflasyonun kredilere duyarlı olduğu şeklinde bir ayrıştırma stratejisi izlenmektedir. Tahminlerde ve karşılaştırmalarda kullanılan verilerin tanımı, hesaplama şekli ve kaynağına ilişkin bilgiler Tablo 1’de sunulmaktadır.

Tablo 1. Verilere İlişkin Özet Bilgiler			
	Tanım	Kaynak	Hesaplama Yöntemi
Enflasyon	Fiyat endeksinin çeyreklik yüzde değişimi	COICOP 5-basamaklı TÜFE (2003=100) alt grupları, TÜİK	$04\dot{C}1=(Fiyat_{Mart04}/Fiyat_{Aralik03})-1$
Kredi	Kredi stokunun çeyreklik farkının milli gelire oranı	Tüketici kredileri, ticari ve toplam krediler, TCMB	$04\dot{C}1=(Kredi_{Mart04}-Kredi_{Aralik03})/GSYH_{04\dot{C}1}$
Çıktı Açığı	GSYH'nin potansiyel düzeyinden yüzde sapması	Alp, Ögünç ve Sarıkaya (2012)	$04\dot{C}1=(GSYH_{04\dot{C}1}/GSYH^*_{04\dot{C}1})-1$
İthalat Fiyatı	TL cinsinden ithalat birim değer endeksinin çeyreklik yüzde değişimi	TL cinsinden İthalat Birim Değer Endeksi (2010=100), TÜİK	$04\dot{C}1=(İBDE_{Mart04}/İBDE_{Aralik03})-1$
Ücret	Asgari ücretin çeyreklik yüzde değişimi	Asgari ücret, ÇSGB	$04\dot{C}1=(ÜCRET_{Mart04}/ÜCRET_{Aralik03})-1$

Notlar: 1. Tüketici kredileri "konut hariç"; ticari ve toplam krediler ise "kur etkisinden arındırılmış" olarak kullanılmıştır.

2. GSYH* üretimin (milli gelirin) potansiyel düzeyini ifade etmektedir.

Çeyreklik frekansta yapılan tahminler 2004-2014 ilk çeyrekleri arasındaki dönemi kapsamaktadır. Türk lirası cinsinden ithalat birim değer endeksinin eş anlı ve 4 dönem gecikmeye kadar, ücretlerin ise eş anlı ve 1 dönem gecikmeye kadar kontrol edildiği test denkleminde enflasyonun 1 dönem gecikmeli değeri de yer almaktadır. Bu model tanımı kullanılarak her bir fiyat alt grubu için, üç farklı kredi değişkeninin eş anlı ve 6 gecikmeye kadar denendiği 21 ayrı Phillips eğrisi denklemi tahmin edilmiştir.⁵ Atuk vd. (2014) çalışmasındaki seçim yöntemine paralel olarak, bu denklemlerde iktisadi ve istatistiksel olarak kredi değişkeninin anlamlı olduğu alt kalemler belirlenmiş, sonrasında ise bu ürünlerden yeni bir fiyat endeksi türetilmiştir.⁶

⁵ Gıda ve enerji fiyatları için gıda ithalat fiyatları ve petrol fiyatlarının da kontrol olarak kullanıldığı denklemler de tahmin edilmiştir. Bkz. Atuk vd. (2014).

⁶ Kredi değişkenlerinin istatistiksel anlamlılığının sınanmasında üç kredi türü (tüketici kredisi, ticari ve toplam kredi) için her gecikme uzunluğu denklemlerde tek tek denenerak değişen varyans uyumlu standart hatalar ile hesaplanan t-istatistikleri dikkate alınmıştır.

3. Ampirik Bulgular

Kredi-enflasyon ilişkisine dair yukarıda özetlenen tahmin çerçevesinin sonuçları ve bunların Atuk vd. (2014) tarafından elde edilen bulgularla karşılaştırılmasında öne çıkan noktalar birkaç alt başlıkta ele alınabilir:

- **TÜFE'nin yaklaşık dörtte birini oluşturan 60 alt grubun kredilere duyarlı olduğu bulunmuştur.**

Aynı sınıflamada TÜFE'nin yüzde 34'ünü oluşturan 47 alt kalem çıktı açığına duyarlı bulunurken, kredilerden etkilenen gruplar sayıca daha fazla olmakla birlikte genel endeks içinde yüzde 26'lık bir ağırlığa sahiptir (Tablo 2).

Tablo 2. TÜFE İçinde Çıktı Açığı (ÇA)* ve Kredilere (KR) Duyarlı Fiyat Endeksleri

	Adet			TÜFE İçindeki Pay (Yüzde)		
	ÇA	KR	ÇA veya KR	ÇA	KR	ÇA veya KR
Temel Mal	15	34	42	6,7	16,2	20,1
Hizmet	24	14	31	20,6	4,1	21,4
Gıda ve Alkollü İçecekler	7	12	15	5,4	5,2	9,2
Enerji	1	0	1	1,3	--	1,3
Toplam	47	60	89	34,0	25,6	52,1

* Çıktı açığına duyarlı kalemler Atuk vd. (2014) çalışmasından alınmıştır.

Kaynak: TÜİK, Yazarların hesaplamaları.

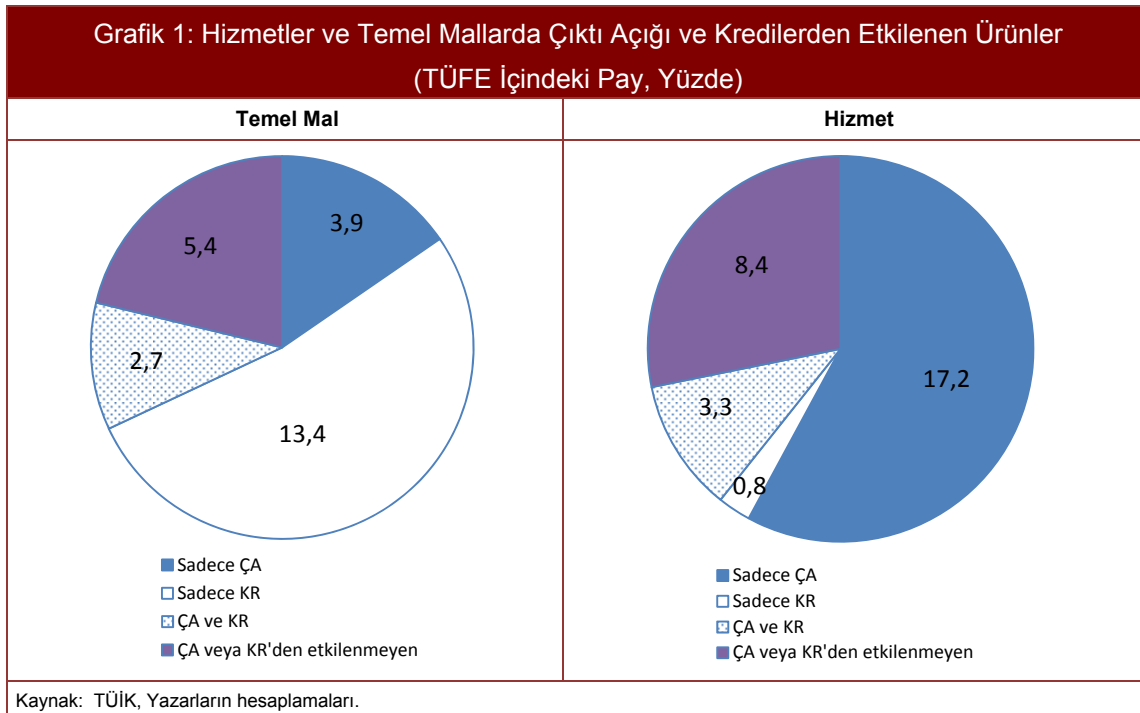
- **Kredilere duyarlı ürünler daha çok temel mal grubunda yoğunlaşmıştır.**

Çıktı açığının enflasyon üzerindeki etkisi daha çok hizmet gruplarında, kredilerin etkisi ise yoğun olarak temel mal grubunda hissedilmektedir. Temel mal grubuna dâhil olup çıktı açığına duyarlı bulunan ürünler TÜFE'nin yüzde 7'sini oluştururken, aynı grupta kredilere duyarlı bulunan malların sepet içindeki payı yüzde 16'dır. Hizmet grubu için çıktı açığına ve kredilere duyarlı kalemlerin TÜFE içindeki payları ise sırasıyla yüzde 21 ve yüzde 4 olarak hesaplanmıştır (Tablo 2).

Hizmet kollarının dış ticarete görece kapalı olması, emek-yoğun nitelik taşıması ve bu gruplara yönelik talebin kredi koşullarından ziyade cari dönem gelirinden etkilenmesi iktisadi faaliyet ile hizmet enflasyonu arasındaki ilişkiyi güçlendirmektedir. Buna karşılık, dayanıklı tüketim malları, ev aletleri ve giyim gibi talebi öne çekilebilecek veya ertelenebilecek grupların borçlanma oranı, vade yapısı ve taksit sayısı gibi finansman koşullarına duyarlılığının yüksek olması, temel mal grubu enflasyonunda kredileri daha belirleyici konuma getirmektedir.

- **Tüketici enflasyonunun yaklaşık yarısı çıktı açığı veya kredilerle kontrol edilebilmektedir.**

Para politikasının potansiyel etki alanı değerlendirilirken enflasyonun politika araçlarıyla kontrol edilebilecek ara hedeflere (iktisadi büyüme, kredi büyümesi, vb.) ne kadar duyarlı olduğu sorusu gündeme gelmektedir. Tahminler, enflasyon sepetindeki 152 alt grubun 89 tanesinin çıktı açığı veya kredilere duyarlı olduğu yönündedir. Bu grupların TÜFE içindeki ağırlığı yüzde 52 olarak hesaplanmıştır (Tablo 2). Çıktı açığı veya kredilerden herhangi birinden etkilenmeyen grupların ise Türk lirası cinsinden ithalat fiyatları ile yakın bir ilişki sergilediği görülmektedir (Ek-Grafik 1). Bu sonuçlar, enflasyon kontrolünde döviz kuru istikrarının ve/veya döviz kurundan fiyatlara geçişkenlik derecesinin kritik bir rol oynadığına işaret etmektedir.

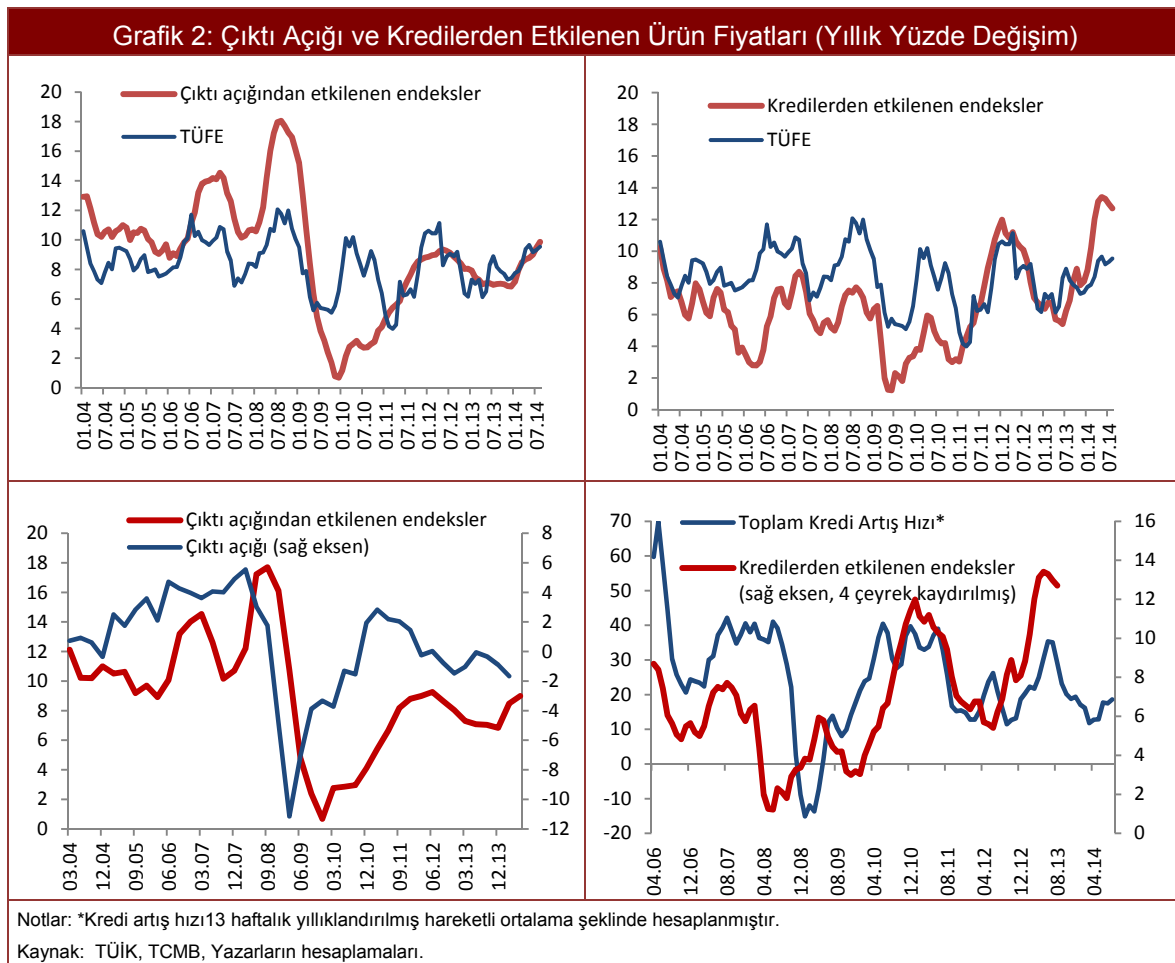

- **En dar tanımlı temel enflasyon göstergesinin (OKTG-I) yaklaşık dörtte biri talep kanalıyla (çıktı açığı veya krediler üzerinden) kontrol edilememektedir.**

Enflasyonun ana eğiliminin takibinde kullanılan ÖKTG-I endeksinin iki ana bileşeninden temel mal grubunda TÜFE'nin yüzde 5,4'lük kısmını oluşturan ürünler çıktı açığı veya kredilerden etkilenmemektedir. Aynı oran hizmet grubu için yüzde 8,4 olarak hesaplanmıştır (Grafik 1). Dolayısıyla temel mal ve hizmet gruplarından oluşan ÖKTG-I endeksinin yaklaşık dörtte üçünün çıktı açığı veya krediler vasıtasıyla kontrol edilebileceği tahmin edilmektedir.

- **Kredilerin enflasyon üzerindeki etkisi çıktı açığına kıyasla daha gecikmeli gözlenmektedir.**

Çıktı açığının enflasyon üzerindeki etkisinin büyük bir bölümü bir yıl içinde izlenirken kredilerin enflasyona yansımaları 4-6 çeyrek arasında daha uzun bir vadeye yayılmaktadır. Grafik 2'nin alt panelinde tepe ve dip noktaları incelendiğinde, çıktı açığı ve ilgili grupların enflasyonu arasındaki aktarımın çok daha hızlı olduğu, buna karşılık kredilerden enflasyona geçişin en az bir yıl kadar zaman aldığı görülmektedir. Bu durum, kredilerin harcama ve üretim süreçlerine belli bir gecikmeyle yansıdığı yönündeki önsel değerlendirmelerimizle uyumludur.

- **Kredilerden etkilenen fiyat endeksleri yurt içi talep koşullarını daha iyi yansıtmakla birlikte iki endeksten de döviz kuru etkilerinin ayrıştırılması önemlidir.**

Krediler ihracata yönelik ticari kredi olmadığı sürece yurt içi talebe gösterge olurken çıktı açığı tanımı gereği dış talebe ilişkin de bilgi içermektedir. Grafik 2'nin üst paneli incelendiğinde, çıktı açığı ve kredilere duyarlı grupların yıllık enflasyon oranlarının iç ve dış

talep gelişmeleri doğrultusunda oldukça farklılaşabildiği görülmektedir. Örneğin, 2008 yılı ortalarında yıllık enflasyon, dış talepteki güçlü seyre ek olarak ithalat fiyatlarındaki sıra dışı hareketler nedeniyle çıktı açığına duyarlı gruplarda hızla yükselirken, zayıflamakta olan yurt içi talep doğrultusunda kredilere duyarlı gruplarda görece ılımlı bir seyir izlemiştir. Öte yandan, 2006 yılının sonları ve 2007 yılının başlarında her iki grup enflasyonunda da gözlenen sıçrama talep koşullarından ziyade finansal çalkantı sonucunda ortaya çıkan döviz kuru etkilerine atfedilebilir. Benzer şekilde son dönemlerde iktisadi faaliyet ve toplam talep yavaşlama eğiliminde olsa da Türk lirasında gözlenen değer kaybının enflasyonist etkileri her iki endekste de hissedilmektedir. Bu örnekler, çıktı açığından ve kredilerden etkilenen gruplarda enflasyon takip edilirken iç/dış talep ayırımına ve döviz kuru etkilerinin ayrıştırılmasına dikkat edilmesinin gereğine işaret etmektedir.

- ***Çıktı açığı, krediler ve döviz kurlarına duyarlı grupların tespit edilmesi, çekirdek enflasyon kapsamının belirlenmesine katkı sağlayacaktır.***

Dışlama yöntemiyle oluşturulmuş en dar kapsamlı çekirdek enflasyon göstergesi olan ÖKTG-I endeksi gıda, enerji ve alkol-tütün-altın gruplarını hariç tutan temel mallar ile hizmet fiyatlarını içermektedir. Dışlanan bu gruplar içinde Tablo 2'de sunulduğu üzere iktisadi değişkenlere tepki veren ürünler saptanması, buna karşılık ÖKTG-I endeksinin kayda değer bir kısmının çıktı açığı ve kredilerden etkilenmediğinin bulunması, mevcut çekirdek enflasyon tanımlarında iyileştirme yapılabilmesi için alan olduğunu göstermektedir.

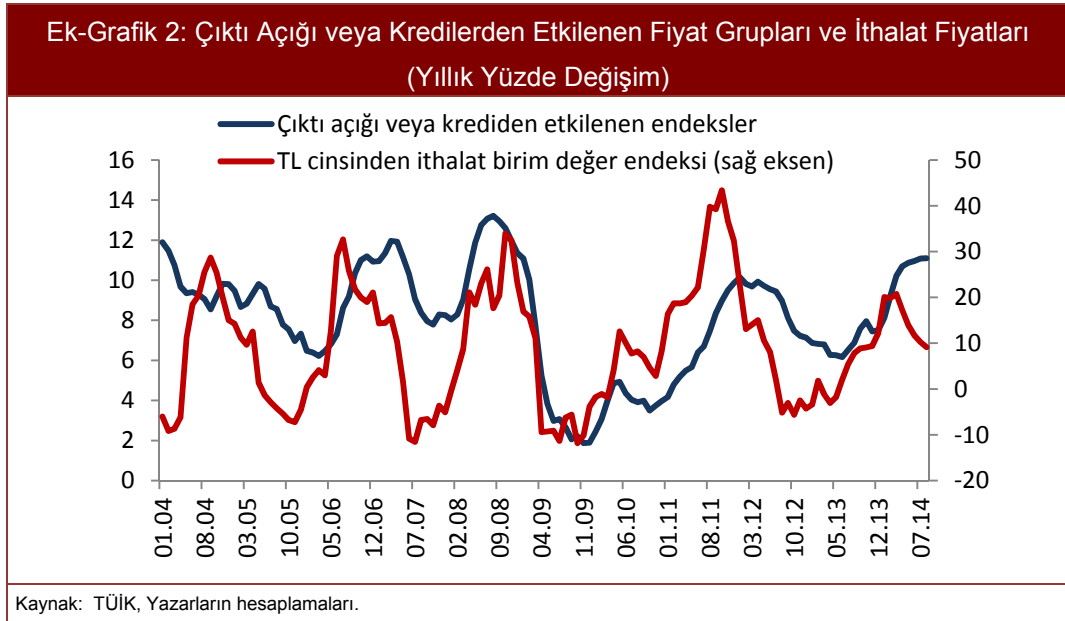
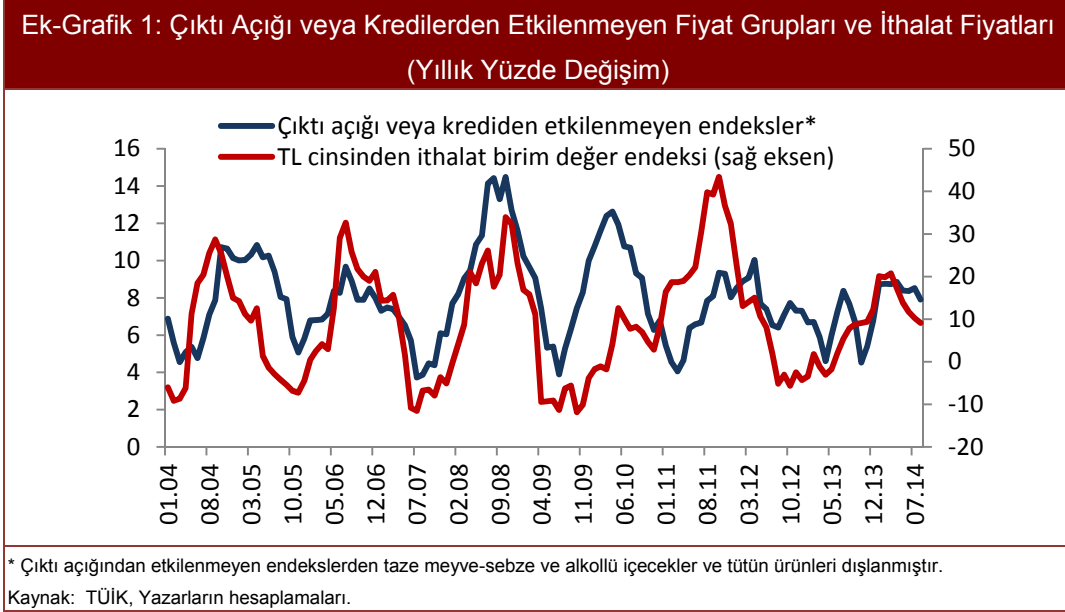
4. Sonuç

TÜFE alt gruplarının para politikası araçlarıyla kontrol edilebilecek ara hedef niteliğindeki değişkenlere (iktisadi faaliyet, krediler, döviz kurları, vb.) ne kadar duyarlı olduğu sorusu, aktarım mekanizmasının işleyişine ışık tutmak açısından önemlidir. TCMB, son dönem para politikası uygulamasında faiz oranlarının yanında zorunlu karşılık oranları gibi kredi büyüme hızını kontrol etmeye yönelik araçları da aktif bir şekilde kullanmaktadır. Bu doğrultuda para politikası duruşunun (sıkı/nötr/gevşek) enflasyon üzerindeki etkileri izlenirken arz-talep dengesine ilişkin göstergelerden çıktı açığının yanı sıra kredi büyüme hızı ve kredi standartları gibi finansal koşullara ilişkin göstergeler de yakından takip edilmektedir. Enflasyonun çeşitli kredi değişkenlerine duyarlılığının incelendiği bu çalışmada TÜFE'nin yaklaşık dörtte birinin kredilerden, yaklaşık yarısının ise çıktı açığı veya kredilerden etkilendiği sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmanın sonuçları, politika uygulaması etkilerinin daha açık bir şekilde izlenebileceği (politika araçlarıyla daha yakından ilişkili) ve TÜFE'yi temsil gücü daha yüksek çekirdek enflasyon göstergelerinin türetilebileceğine işaret etmektedir.

Kaynakça:

- Alp, H., Ögünç, F. ve Sarıkaya, Ç. (2012). "Monetary Policy and Output Gap: Mind the Composition", TCMB Ekonomi Notları, No: 2012-07.
- Alper, K., Kara, H. ve Yörükoğlu, M. (2013). "Reserve Options Mechanism", Central Bank Review, 13(1), 1-14.
- Atuk, O., Aysoy, C., Özmen, M. U. ve Sarıkaya, Ç. (2014). "Türkiye'de Enflasyonun İş Çevrimlerine Duyarlılığı: Çıktı Açığına Duyarlı TÜFE Alt Gruplarının Saptanması", TCMB Çalışma Tebliği, 14/37.
- Başçı, E. ve H. Kara (2011). "Finansal İstikrar ve Para Politikası", İktisat İşletme ve Finans, 26(302), 9-25.
- Gilchrist, S. ve Zakrajšek, E.(2012). "Credit Spreads and Business Cycle Fluctuations", American Economic Review, 102(4), 1692–1720.
- Kara, H. (2012). "Küresel Kriz Sonrası Para Politikası", İktisat, İşletme ve Finans, 27(315), 9-36.
- Kiyotaki, N. (1998). "Credit and Business Cycles", Japanese Economic Review, 49(1), 18-35.
- Lown, C. ve Morgan, D. P. (2006). "The Credit Cycle and the Business Cycle: New Findings Using the Loan Officer Opinion Survey", Journal of Money, Credit, and Banking, 38(6), 1575-1597.
- Lucas, R. E. (1977). "Understanding Business Cycles," Carnegie-Rochester Conference Series on Public Policy, 5, 7–29.
- Ravenna, F. ve Walsh, C. E. (2006). "Optimal Monetary Policy with the Cost Channel", Journal of Monetary Economics, 53(2), 199-216.
- Waters, G. A. (2013). "Quantity Rationing of Credit and the Phillips Curve", Journal of Macroeconomics, 37, 68-80.

Ekler:

Ekonomi Notları, ekonomik gelişmelere dair tartışmalara zamanlı bir katkıda bulunmak ve TCMB bünyesinde Türkiye ekonomisi ve para politikası üzerine yapılan çalışmaların sonuçlarını kamuoyuyla paylaşmak amacıyla hazırlanan bir yayındır. Burada sunulan görüşler tamamıyla yazarlara aittir, dolayısıyla TCMB'nin ya da çalışanlarının görüşlerini temsil etmeyebilir. Burada yer alan metnin tamamının başka bir yerde yayımlanabilmesi için TCMB'den yazılı izin alınması gerekmektedir. Görüş ve öneriler için:

*Editör, Ekonomi Notları, TCMB İdare Merkezi, İstiklal Cad, No: 10, Kat:15, 06100, Ulus/Ankara/Türkiye.
E-mail: ekonomi.notlari@tcmb.gov.tr*